

ginjena in zbrana prvikrat, a tudi — zadnjikrat k mizi Gospodovi! Veliko je prosila v tem srečnem trenutku Jezusa; med drugim tudi to: da bi jo Jezus pustil rajše umreti, kakor smrtni greh storiti. Ta sklep je tudi res zapisala med drugimi sklepi po sv. obhajilu. Vsa srečna je bila toraj po sv. obhajilu; kazala je pa to tudi v vsem svojem obnašanju in napredovanju v šoli. Krščanski nauk ji je bil najljubši predmet in posebno rada je prebirala lepe pobožne knjige. Z vsako svojo součenko je rada občevala ter ž njo kaj spodbudnega govorila. In doma je bila pravi angelj miru: »ubogljiva, ponižna, odkritosrčna — proti vsakemu priljudna in postrežljiva; svoje sestræ in brata je prav rada imela ter ž njimi živelâ v prelepi složnosti.«

Toda le malo časa je duhtela ta prelepa lilija s svojo ljubeznivostjo na zemeljskem vrtu. Mici obleži že 28. majnika. Teden pozneje dobi davico in škrlatico. Ker ni mogla požirati, bila je samo spovedana in sprejela je tudi zakrament sv. poslednjega olja. V sredo ob deveti uri dopoldne se je pa preselila krasna cvetka v nebeški raj, kjer je zagledala prvikrat svojega ljubega Jezusa, katerega je pred petimi tedni ob isti uri tolikanj goreče sprejela prvikrat v svoje nedolžno srce v zakramentu sv. rešnjega Telesa!

Zvezdici.

Oj na višavi, oj na višavi
 Zvezdica jasna zvezdici pravi:
 »Vidiš tam dōli, vidiš tam dōli
 Dete za bolno mamico mōli;
 Solze si grenke z lica otira,
 K nébu zaupno pōgled upira;
 Je-li na sveti kaj lepšega zreti,
 Kakor molítev v detinskem je cveti?
 Dajve i midve k Bōgu molive,
 Mami njegovi zdravja prosive!«
 Drugi dan zjutraj dete veselo
 Mamico zdravo spet je objelo.

Smiljan Smiljanič.

